

ΚΑΡΔΙΑ.

Δ. Λαμπραδάου
Πολ. η Θέμα
Θρακ. η Γενική.
σφ. 108.
Αθήναι 1929.

ἔβλεπον μετὰ τῶν ἐν τῇ Θρα-
κίᾳ χερρονήσῳ πόλιν παθεῖν ἢ
καρδία, ἢ τῇ καρδιανῶν πόλιν
ἔβλεπον, περὶ ἐν τῇ βορροδύνῳ.
αὐτῶν αὐτῶν ἐν τῇ Μέσῳ πόλιν. ὑπὸ Μη-
σίων τὸ πρῶτον ἰδρυθεῖσα, ἔβλεπον αὐτοῦ, κατὰ
τὸ 555 π.χ. τῶν νέων εὐνοῖαν ἐκ Ἀθηνῶν ὑπὸ
τὸν Μητιάδην τὸν Κηρύχον², ὅστις ἵνα ἀποσφύγγῃ τῇ
ἐκδοχῇ τῶν Ὀμφιδίων ἐκ τῆς χώρας ἀνέγειρε
μακρὸν τεῖχος, ἀπὸ τοῦ ἀρχόμενον τῇ ἐρημα-
σίᾳ ἐν τῇ ἀντίπρην καρδία, τῇ ἀντίπρην
ὡς τὸ πρῶτον αὐτὸ τῇ ταύτῃ, τῇ οὐκ ἢ χερρονή-
σῳ διὰ τοῦ τεῖχος τῶν, διήκοντες κατ' αὐτὴν
τὸ ἐνὶ τῷ πρῶτον καὶ ἰσχυρῶς, ἀποχωρήσει τῇ
λοιπῇ Θράκῃ, προσλαβόμενῃ ἐν τῶν ἐπιδρομῶν.
Τὸ τεῖχος τοῦτο, γινώσκοντες ἐκ χειρομέτρων, ἔσαν τὸ
δορυμένον ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου, καὶ βραδύτερον ὅχι-
στερον κατέβλεπον οἱ Βορροδύνοι. Κατὰ τὸν χυρ-
μένον ἢ καρδία ἀνέσχε κατὰ διαφόρων ἐπιδρομῶν.

1. Δημοσ. XXIII (κατὰ Ἀριστοφ.) 68, «ἔσχε δὲ ὁρ-
μήν τιναν κατὰ πάντα τὸν χρόνον, αὐτῇ τελευ-
τήσαν τῇ καρδιανῶν πόλιν».
2. Ἰσραὴλ. 2, 331 ff. «ἐπὶ μὲν τῇ Μέσῳ πόλιν,

Καρδία

Οἱ Φοίνικες μετακαλοῦνται πολὶ τῆς χερρονήσου τῆς
 ἄλλας πόλεις δὲν ἐπίτευχον νὰ μεταπολίτῃσι καὶ
 τῇ καρδίᾳ.⁴ Τὸ ὄνομα αὐτῆς παρὰ τὸν Πλίνιον
 ἔλαβεν ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ ῥόπου, ἐξ οὗ καλεῖται.⁵
 Κατὰ Διόφαντον ὁμοῦς Βυζάντιον τῇ τριακτῇ ὀνο-
 μασίαν ἔλαβε, διότι « ἑρμοχάρους τοῦ υἱοῦ
 θύοντος ὑπόπαια τῇ καρδίᾳ ἀπατάσονται καὶ
 ἀναστάντα εἰς τὸν δόρυ τοῦ χώρου μεθεῖναι... ἢ
 ὅτι τῇ Λυκῶν γῆνι οὕτως ἐκλήθη ».

Ἡ καρδία μεταφράσκεισθαι ἀπὸ τοῦ νομισμα-
 (τῷ 309 π.χ.) ἐκαστοῦ ἐκ τοῦ οὐ ποτὶ τῇ
 δὲν ἐκαστοῦ τῇ ὁμοῦς αὐτῇ αὐτῇ
 ἀκαδημαίαν καὶ μακρὰ αὐτῇ
 μαχίας. (Παρατηρῶν δὲ τὸ γινόμενον ὑπὸ τοῦ
 Διόφαντος Βυζαντίου ὅτι ἡ μεταφράσις καλεῖται
 τῇ θεῇ τῇ καρδίᾳ.⁶ Ὁ Διόφαντος⁷ γράφει

Καρδία καλεῖται, μεγίστη τῶν ἐν τῇ χερρονήσῳ πό-
 λεων Μινησίων ἢ Κρησσησίων ἡλικία, ὁλοκρῶς
 δὲ καὶ Ἀθηναίων».

3. Ἡροδ. IV, 36.

4. Ἡροδ. VI, 33 « τῆς δὲ χερρονήσου καὶ τῆς καρδίας
 πόλεις, τῶν ἄλλων πόλεις ἐχειρώσαντο οἱ Φοίνικες ».

5. Plin. II, 18 « Cardia a Melane signu,
 haec ex facie loci nomine accepto ».

6. Διόφ. Βυζαντ. ἐν λ. « νομισμα, ποτὶ τῇ ἐν ὅρῳ
 καὶ χερρονήσῳ, ἢ ὁλοκρῶς καρδία ».

7. Διόφ. Z. 332 fr.

Καρδία.

«ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερρονήσου τρεῖς πόλεις κτίσται
 πρὸς μὲν τῷ Μέγαρι ποταμῷ, Καρδία, πρὸς δὲ τῇ Προ-
 πορίδι. Πανλὴν, πρὸς δὲ τῇ μεσοχείᾳ, Λυσιμάχεια».
 καὶ ὁ Πομπηϊὸς γράφει κατὰ τὸν δεύτερον μ.χ. αἰῶ-
 να, διαλαμβάνει εἰς πεχωριζόμενα, τὴν Λυσιμάχεια καὶ
 Καρδίαν πόλεις⁸, ἀλλὰ καὶ αἱ προγενέστεροι αὐτοῦ Πλί-
 νιος καὶ Στράβων⁹ ποιοῦνται διάκρισιν αὐτῆς
 Λυσιμαχείας ἀπὸ τῆς Καρδίας, καὶ εἰς παλαιότερον
 ὁ Ἀππιανὸς ἱστορῶν (IV, 88) «Λυσιμάχεια καὶ Καρδία,
 αἱ τὸν ἰσθμὸν τῆς Θρακίης Χερρονήσου διαλαβέ-
 ρουσιν, ὥσπερ πόλιν». καὶ ὁ Πομπηϊὸς Μέγα
 διαγράμμιον καὶ τὴν πόλιν ἐκείνην τοῦτον¹⁰ ἐφ'
 τῷ Στράβωνος πάλιν εἰσάγει λέγοντα ἐν τῷ
 γεγραμμένῳ δι' αὐτὸν τὸν περὶ τῆς Καρδίας
 ἐχρησιμοποίησαν πρὸς οἰκισμὸν τῆς Λυσιμαχεί-
 ας. τῆς πόλεως τοῦτον γινέσθαι μνηστὴ καὶ παρὰ Στρά-
 βων¹¹, σημειοῦντι καὶ Πανλὴν δὲ εἰς Καρδίαν δι-
 α τῷ αἰχένῳ περὶ εὐαδία μ' ἐν θαλάττῃ εἰς
 θάλατταν». Μετὰ τῆς Καρδίας ὁ βοιωτὴς τῆς
 Μομφονίας οὐκ ἔστιν ἐμπόριον ναὶ εὐρίσκειται εἰς
 οἰκιστὰς οὐκ ἔστιν, καὶ ὅπου καὶ οὐκ ἔστιν πόλις
 πόλις τῆς Θρακίης συνήγε κατὰ τὸ 352 π.χ. ἐκείν

8. Κ. Πομπ. Γεωγ. I, 1a § 13 καὶ II § 2.

9. Plinii ἐν. β. IV, 18. — Στράβ. Χίου, 700 σημειῖται
 τῆς Καρδίας «προσέχῃ δὲ Λυσιμάχεια».

10. Pompon. Melae de situ. Orbis B. I, 7.

11. Στράβ. Γεωγ. 67.

Καρδία

εὐδύνειν· ἔβηθε δὲ καὶ ἔβηθε αὖτις κατὰ
τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πληροφορούμεθα καὶ ἐκ τῶν γό-
γυων τοῦ Δημοδοίου¹², ὅτι πρὸς Νάξον καὶ
ἔπειτα τῆς Σίφου τῆς Καρδίας γέγευε « ὡς οὐ γὰρ
καμὴς τῆς ὥπης τῆς Εὐβοίας πρὸς τῆς Βοι-
ωτίας καίτοι, οὕτω Χερρονήσου καίτοι πρὸς
τῆς Θράκης καὶ Καρδιανὴ πόλιν »· — Παλαιὰ
εἰς τὸν γένεα τῆς Καρδίας ὁ εἰσὶν τῶν
Ἀθηνῶν μαθητὴς κατὰ τοὺς ἐπὶ τῇ ἐπι-
χειρήσει ἐν τῇ Χερρονήσῳ καὶ ἐν τούτῳ με-
ταφωρίσθαι οἱ Ἀθῆναι ἐκ τῆς ἀρχῆς κατὰ τὸ
ἔτος 410¹³, « αἰδοῦντο Μινδαρόν καὶ ἐν

ἔτι αὐτοῦ¹⁴ **ΑΚΑΔΗΜΙΑ**

ΑΘΗΝΑΝ

καὶ τῆς Καρδίας καὶ τῆς ἱστοριογράφου
Χερρονήσου καὶ τοῦ ὀνόματος Εὐμένους, δια-
λεξάντος γραμματικῶς τοῦ Πλάτωνα καὶ εἰς
ἀρχιγραμματικῶς τοῦ Ἀλέξανδρου, καὶ οὗ καὶ ἀν-
δείξοντες ἐπιγράψας καὶ ἐπὶ τῆς, ἐπιστολῆς εἰς
Ἰνδύν, καὶ τὸν βίον αὐτοῦ περιέγραψεν ἐν τοῖς
Παραλήξεισι ὁ Πλούταρχος¹⁴, καὶ οὗ καὶ μαρτυροῦμεν, ὅ-
τι ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ

¹² Δημοδ. VIII (περὶ τῶν ἐν Χερρον.) 104 καὶ IX
(κατὰ Περικλ. I. 120, καὶ XXIII (κατὰ Ἀριστοφ.) 648.

¹³ Ξενοφ. Ἑλλην. A, I, 1. — Διοδ. Σικελ. 13, 49.

¹⁴ Ἀρrian. Ἰνδύν 18, 7. — Πλούταρχος Εὐμέν. III ἡ πρός. 2, 68.

Καρδία.

Καρδία ἐκφαννέτο ὑπὸ τοῦ ἑκαταίου Καρδιανῶ. τὸν
ὅποιον καλεῖται ὁ Εὐμύνης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ « παρὰ τῶν
Ἀθηναίων ἀποδοῦναι τοῖς Καρδιανῶς ἐκδότην ». - Ὁ-
ρίσθη καὶ κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ χρόνου « ἡ Καρ-
διανῶν πόλις », ὡς ἀπομαρτυροῦν αὐτὴν καὶ ἀπο-
μνησκὸν τοῦ Δημοδοκίτου, οἱ Βυζαντινοὶ ιστοριογράφοι.¹⁵
Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἀνομαζομένη « Καρδία οἱ Ἕλληνες
παρὰ Λυδίας δια τὸ πόλιν αὐτοῦ Ἑλληνίδα
Καρδιαν διακρίναι ». Κατὰ τοῦ ὑστεροῦ χρό-
νου ἦτο μὲν καὶ κατὰ τὴν Καρδία καὶ καὶ κατὰ τὴν γαλιανήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

15. Τρυφῶν ἱστορ. Βυζ.
« εἶχε δὲ ἡ πόλις
γούπολιν ἢ Λυδίων

γράφει περὶ τοῦ Ἰωάν. Δούνα
τὴν ταραχὴν πόλεως, Καρ-
διανῶν καὶ τὴν τὴν Καρδιανῶν ».